

Execution for Skatterne, en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar denne Execution skal træde i Virksomhed, hvorledes vedkommende Netsbetjent og Sognekoged skulle uden videre, naar Restancellisten tilsendes dem, og der forlanges af dem at de skulle gjøre Udpantning, hvorledes de da i det Hele skulle forholde sig hertil, og hvorledes deres Forhold skal være til adskilligt Andet, som staaer i nøie Forbindelse hermed, men som jeg ikke skal opholde den ærede Forsamling med. Dertil troer jeg, at der er en meget stor Trang, og det skulde derfor være mig meget kjært, om den ærede Indenrigsminister, naar han underkaster Beskatningsforholdene i Kjøbstæderne og i Communerne i det Hele en Undersøgelse, ogsaa vil beskæftige sig med saadanne Bestemmelser om Skatternes Forfaldstider, om hvorledes de skulle opkræves, hvorledes der skal forholdes med Inddrivelsen af Restancer og andet herhen Hørende.

Naar det endelig idag har været ytret, at den ærede Indenrigsminister ikke skulde omfatte Friheden hos alle de forskjellige Samfundsklasser med den samme Kjærlighed, saa føler jeg virkelig, naagtet jeg kun sjeldent udtaler mig om saadanne Forhold, en Trang til i dette Dieblis at sige et Par Ord herom. Der var en Tid, da det var mig aldeles umuligt at følge den Virksomhed for Friheden, som vor høitagtede Indenrigsminister udfølede; men jeg vil lægge til, at efterat vi have faaet Grundloven her i Landet, ved jeg Ingen, der mere villigt end han, hvergang Friheden stod i Fare, hvad enten den blev angreben fra Reactionens Side eller fra det forvidt gaaende Frihedsparti, har kastet sig i Bredsen og forsvaret Friheden, Ingen, der mere villigt end han bestandig har udsat sig for Misgjældelse ved i Virkeligheden at forsvare den sande og rette Frihed, og jeg vil derfor til hvad jeg har sagt knytte den Erklæring, at det har hos mig skabt den Overbeviisning, at han i Sandhed er Manden for at føre os frem til sand og varig Frihed, og det trods nogen Anden.

Indenrigsministeren: Jeg har under denne Sags Behandling i de tvende foregaaende Møder gjentagne Gange haft Leilighed til saa

udførligt at udtale mig, at jeg paa dens nærværende Stadium, ikke vilde have fundet mig foranlediget til, atter at tage Ordet, dersom jeg ikke havde anseet det nødvendigt at imødegaae et Par Ytringer af en æret Rigsdagsmand, der gik ud paa at fremstille mig som fjendtligt stemt imod Kjøbstædernes Interesser. Det skal være mig kjært, om det kan lykkes den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. M. Hansen), til hvem jeg naturligtvis sigter, og som stylder sin hidtilværende Stilling og Betydning i denne Forsamling og udenfor samme væsentligt den Omstændighed, at han er bleven anseet og til en vis Grad anerkjendt som Landalmuens Høvding, — om det skal kunne lykkes ham tillige at opfaste sig til Talsmand for Kjøbstadalmuen. Jeg har nogen Tvivl i saa Henseende; jeg betvivler, at det vil lykkes ham der at erobre den samme Stilling som Tribun, som Tører, som Trøst og som Haab, som det er lykkedes ham at vinde i den anden Retning; men jeg skal paa ingen Maade søge at bestride det. Jeg kan derimod ikke, især efterat det er blevet min Lod, at Indenrigsministeriet for Tiden er neblagt i min Haand, og jeg saaledes staaer i en Stilling, der paa mangfoldige Maader kan indvirke paa Kjøbstædernes Interesser, og det i et Dieblis, da de fra forskjellige Sider ansee sig for truede — jeg kan ikke under saadanne Omstændigheder tillade Nogen at fremstille mig som den, der skulde være fjendtligt stemt imod Kjøbstæderne. For at naae sit Maal har den ærede Rigsdagsmand udhævet et Par Ord, som af mig ere brugte for en Række af Aar siden, og hvis Diemed var, i et Forsvar for vor nuværende Valglov ligeoverfor Ytringer, der ialtsald kunde forstaaes som et Angreb paa samme, at fremhæve den store Forskjel imellem de danske Kjøbstæders Stilling og den Stilling, Kjøbstæderne indtage i flere andre Lande, saaledes som f. Ex. i Italien og Belgien, og at gjøre opmærksom paa den deraf uundgaeligt følgende naturlige Conseqvents, at ogsaa deres Betydning i politisk Henseende maa være mindre. Jeg gjorde dengang gjældende, at det danske Folk væsentligt er et Landbofolk, og at det altsaa er i sin Orden, at Overvægten ogsaa er hos Landboerne; men fordi jeg har fremhævet dette